

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

24 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

Președinte – Ghenadie Nicolaev,

Judecători – Nadejda Toma, Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Nebosco Vladimir Ivan împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, în cauza penală în privința lui

Nebosco Vladimir Ivan, născut la 10.07.1969, originar din Belorusia, domiciliat în mun. Chișinău, str. Calea Ieșilor, 63/3, ap.60.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

- 1. Prima instanță: 04.12.2013 – 18.12.2013,*
- 2. Instanța de apel: 13.02.2014 – 20.03.2014,*
- 3. Instanța de recurs: 15.08.2014 – 24.09.2014.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 18 decembrie 2013, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală, Nebosco Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal la 3 (trei) ani 4 (patru) luni închisoare.

Conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pentru un termen de probă de 1 (un) an.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, la data de 18.11.2013 aproximativ la orele 17.00, Nebosco Vladimir, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflîndu-se în ap.60, str. Calea Ieșilor 63/3 mun. Chișinău, în urma unui conflict cu Scurtu Grigore i-a aplicat acestuia mai multe lovituri în regiunea capului și o lovitură cu toporul în regiunea capului, cauzîndu-i vătămări corporale grave, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.2936/D din data de 28.11.2013.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procurorul în Procuratura sect. Buiucani mun. Chișinău Proca M., și de avocatul Sanduleac V., în numele părții

vătămate Scurtu Grigore.

3.1. În motivarea apelului procurorul a indicat că, instanța de fond corect a încadrat acțiunile inculpatului în baza art.151 alin.(1) Cod penal, însă incorect a stabilit pedeapsa prin aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, bazându-se doar pe faptul că, inculpatul nu are antecedente penale la momentul comiterii infracțiunii, a recunoscut vina, are la întreținere un copil minor. Astfel, a considerat că pedeapsa este prea blândă și a fost stabilită contrar prevederilor art.61, 75 Cod penal, deoarece prin ea nu se va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, precum și nu se va asigura prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea acestuia, precum și din partea altor persoane.

A solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Nebosco Vladimir să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal și stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

3.2. Avocatul Sanduleac V., în numele părții vătămate Scurtu Grigore, în apelul său a solicitat, casarea parțială a sentinței, rejudecarea cauzei penale, cu pronunțarea unei noi hotărâri conform modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Nebosco Vladimir să fie condamnat la o pedeapsă cu închisoare fără aplicarea art. 90 Cod penal, deoarece prevederile acestui articol include în sine niște premise cu totul diferite de cele existente în această cauză penală, iar prin suspendarea condiționată a executării pedepsei inculpatul a fost favorizat, iar în viziunea părții vătămate inculpatul nu merită nici o favoare și urmează a fi izolat de societate. De asemenea a solicitat admiterea integrală a acțiunii civile.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014 s-au admis apelurile declarate de procurorul în Procuratura sectorului Buiucani mun. Chișinău, Proca Mihail și de avocatul Sanduleac Victor, în numele părții vătămate Scurtu Grigore, casată sentința parțial, în partea pedepsei, și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, potrivit căreia Nebosco Vladimir Ivan, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de articolul 151 alin.(1) Cod penal, prin aplicarea articolului 364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoarea pe un termen 3 (trei) ani și 4 (patru) luni, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei aplicate inculpatului Nebosco V., va decurge din ziua reținerii, cu includerea în termenul pedepsei a duratei reținerii și arestării preventive: din 18 noiembrie 2013 până la 18 decembrie 2013.

Celelalte dispoziții ale sentinței atacate au fost menținutementinut.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că, judecarea cauzei în instanța de fond a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în corespundere cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, fiind apreciate corect probele prin prisma art.101 Cod de procedură

penală, însă la aplicarea pedepsei instanța n-a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75 Cod penal și, în consecință, neîntemeiat a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, deoarece nu s-au constatat circumstanțe ce justifică suspendarea condiționată a executării pedepsei și nu există temei legal pentru ca inculpatul să beneficieze de posibilitatea corectării și reeducării în condiții non-privative de libertate.

De asemenea instanța de fond n-a motivat soluția privind dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate inculpatului, deoarece partea descriptivă a sentinței nu cuprinde considerentele acesteia privind aplicarea art. 90 Cod penal.

Colegiul a reținut că, infracțiunea săvârșită de inculpat reprezintă un pericol sporit pentru societate, comportamentul postinfracțional al inculpatului în raport cu partea vătămată denotă, că primul n-a conștientizat rezultatul criminal produs și n-a întreprins careva acțiuni pentru a-l diminua.

Instanța de apel a luat în considerație prevederile art. 61 și 75 Cod penal, a ținut seama de circumstanțele cauzei enunțate, de opinia părții vătămate, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și că scopul pedepsei este restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, considerînd că nu există temei pentru aplicarea prevederilor din art. 79 sau 90 Cod penal, fiind oportună aplicarea pedepsei sub formă de închisoare.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Nebosco V., solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărîri, prin care să fie menținută hotărîrea primei instanțe, invocînd că, instanța de apel incorect a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai cu stabilirea pedepsei penale sub formă de închisoare reală, iar aplicarea art.90 Cod penal nu va atinge scopurile prevăzute în art. 61 Cod penal.

Menționează că, instanța de apel la examinarea cauzei nu a luat în considerație criteriile de individualizare a pedepsei, precum: persoana celui vinovat și condițiile de viață, și anume, inculpatul Nebosco V. este angajat în câmpul muncii, se caracterizează pozitiv, nu are antecedente penale, a restituit parțial prejudiciul cauzat prin infracțiune, nu s-a ținut cont de existența circumstanțelor atenuante: inculpatul a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a recunoscut vina pe deplin, se căiește sincer de cele comise, iar examinarea cauzei penale a avut loc în ordinea prevăzută de art.364/1 Cod de procedură penală. Consideră că, termenul de 30 zile aflate sub arest preventiv de către inculpat, deja a influențat asupra corectării și reeducării acestuia.

Recurentul a subliniat că în partea descriptivă a deciziei instanța de apel nu a descris nici o circumstanță atenuantă a răspunderii inculpatului, precum și nici o circumstanță agravantă a răspunderii acestuia, care ar permite stabilirea unei pedepsei închisorii cu executare, făcînd referire doar la faptul că inculpatul a comis o infracțiune gravă, cu aplicarea forței fizice, inculpatul nu și-a făcut concluziile necesare, nu a stat pe calea corijării, legea penală neatingîndu-și astfel

scopul.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece temeiurile invocate nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 Cod de procedură penală.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul invocă temei de recurs pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală - „s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”.

Colegiul menționează că, potrivit prevederilor art.75 Cod penal, prin *criterii generale de individualizare a pedepsei* se înțeleg cerințele (regulile) stabilite de lege, de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Colegiul menționează faptul că, judecarea cauzei penale vizate în recursul ordinar a avut loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art.364/1 Cod de procedură penală, și potrivit pct. (8) al acestui articol, inculpatul, care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să fie înfăptuită pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Instanțele ierarhic inferioare, luând în considerație stipulările legale expuse, i-a stabilit inculpatului Nebosco V. pedeapsa închisorii în limite prevăzute de art. 364/1 Cod de procedură penală, reieșind din limitele minimă și maximă ale sancțiunii art.151 alin.(1) Cod penal, pentru care a fost condamnat inculpatul, care prevede închisoarea de la 5 la 10 ani.

Colegiul menționează că instanța de apel, concluzionând asupra faptului că nu este rațională aplicarea în privința inculpatului Nebosco V. a prevederilor art. 90 Cod penal, a ținut cont de prevederile art. 61, 75, 90 Cod penal, de circumstanțele cauzei, precum și de persoana celui vinovat, stabilindu-i inculpatului o pedeapsa reală cu închisoare, deoarece a considerat că soluția primei instanțe prin care s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei este neîntemeiată. Soluția instanței de apel și motivarea acesteia a fost expusă în pct. 5 al prezentei decizii.

Colegiul penal subliniază că, potrivit prevederilor art.90 Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai de cît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Colegiul penal conchide că instanța de fond și cea de apel, au apreciat corect probele administrate și examinate în cauza dată în sensul art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungînd la concluzia corectă privind condamnarea inculpatului Nebosco V., deoarece în acțiunile lui sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.151 alin. (1) Cod penal, iar la motivarea soluției de către instanța de apel privind aplicarea pedepsei individualizate în privința inculpatului au fost respectate prevederile legale prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală.

Astfel, instanța de recurs consideră corectă concluzia instanței de apel că dispunerea suspendării executării pedepsei închisorii stabilite inculpatului Nebosco V. nu este rațională.

Totodată, Colegiul menționează că, recunoașterea vinovăției care atrage incidența procedurii simplificate, așa cum este cazul speței examinate, nu poate fi considerată o circumstanță atenuantă a răspunderii prevăzută de art.76 alin.(1) lit. f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleiași situații de drept i se acordă o dublă valență juridică.

Colegiul subliniază, că sunt neîntemeiate argumentele recurentului cu privire la faptul că soluția instanței de apel cu privire la aplicarea în privința inculpatului Nebosco V. a pedepsei închisorii cu executare este prea aspră, de aceea constituie o eroare de drept prescrisă de pct.10) alin. (1) art.427 Cod de procedură penală, deoarece instanța de apel a individualizat pedeapsa în concordanță cu prevederile legii.

În consecință, Colegiul reține că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct.10) CPP, nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului. Această de eroare de drept în speța examinată nu a fost comisă, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Canțer Serghei în numele inculpatului Nebosco Vladimir Ivan împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 martie 2014, în cauza penală în privința lui **Nebosco Vladimir Ivan**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia integrală publicată la 04 noiembrie 2014.

Președinte

Ghenadie Nicolaev

Judecători

Nadejda Toma

Petru Moraru